

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Szabó Gábor ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek a Dr. Szabó Norbert jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. február 24. napján kelt, 69.P.25.287/2013/6. számú ítélete ellen az alperes 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint a felperes közérdekű adatigénnyel fordult az alpereshez 2013. október 19-én elektronikus úton. Az alperes a törvényes határidőn belül a kérelemre nem válaszolt, ezért a felperes keresettel fordult a bírósághoz. Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a felperesi adatkérésről a keresetből értesült, majd 2013. december 20-án kelt levelében az igényelt közérdekű adatokról a felperes számára tájékoztatást nyújtott. A felperes a teljesítést elismerte és keresetét 85.000 forint perköltségre leszállította, amelynek alátámasztásául számlát csatolt. Az alperes a módosított kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján kötelezte a perköltség megfizetésére. Indokolása szerint az alperes a perre okot adott, míg a felperes a keresetet a törvényi határidőnek megfelelően nyújtotta be. A perköltség összegszerűsége tekintetében figyelembe vette a kifejtett ügyvédi munka jellegét, súlyát és mennyiségét, és annak összegét mérlegeléssel állapította meg.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozással. Előadta, hogy a felperesi adatigénnyelnek maradéktalanul eleget tett a 2013.

december 20-án elektronikus úton megküldött válasziratában, ezáltal a kereset okafogyottá vált, a felperesnek ezért a tárgyaláson pontosan meg kellett volna jelölnie, hogy mi a kereseti kérelme. A perköltségre történő keresetleszállításra - annak járulékos jellege folytán - nincs lehetőség, mert a perköltség megfizetésére vonatkozó kérelem önmagában kereseti követelés nem lehet. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróságnak a Pp. 212. §-ának (1) bekezdése alapján fel kellett volna hívnia a felperest határozott kereseti kérelem előterjesztésére, a per érdemében hozott döntés hiányában ugyanis a perköltségre vonatkozó rendelkezés jogszabálysértő.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntése helytálló volt, kifejtett indokait a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakkal egészíti ki.

A Pp. 75. §-ának (1) bekezdése szerint perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége, stb.). A (2) bekezdés értelmében a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni.

A Pp. 79. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg.

Alaptalanul sérelmezte a fellebbezés, hogy a perköltség megfizetésére vonatkozó kérelem járulékos jellegére tekintettel nincs lehetőség a kereset perköltségre történő leszállítására. A felperes a perben és a fellebbezésében is helytállóan utalt a töretlen ítélezési gyakorlatra, amely szerint még a keresettől történő elállás esetén is az ilyen nyilatkozatot a bíróságnak tartalma szerint, akként kell értelmeznie, hogy a felperes a keresetét a perköltségre leszállítja. Ilyen tartalmú keresetleszállítás esetén a bíróságnak érdemben ítélettel kell eldöntenie, hogy az alperes a perre okot szolgáltatott-e és ehhez képest kötelezhető-e a perköltség megfizetésére (BH1991.236.).

Tévesen hivatkozott ezért az alperes a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor a felperest nem szólította fel a keresete pontosítására. A felperes nyilatkozata ugyanis egyértelmű volt, a keresetét leszállította és kizárólag az ügyvédi munkadíjból álló perköltségről kért döntést. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt.

A másodfokú bíróság érdemben is osztotta az elsőfokú bíróság döntését. Helyesen állapította meg ítéletében, hogy az alperes a perre okot adott, tekintettel arra, hogy a felperes adatigényét a peres eljárás folyamatban léte alatt teljesítette. Minderre tekintettel megalapozottan kötelezte az alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére.

A mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíj összegét nem találta a másodfokú bíróság eltúlzottnak és annak további mérséklésére nem látott okot a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint. Az elsőfokú bíróság által megállapított mérsékelt összeg arányban áll a pertárgy értékével és a ténylegesen elvégzett (keresetlevél benyújtása, ellenkérelem tanulmányozása, két tárgyaláson való megjelenés) ügyvédi tevékenységgel.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek keretében a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján megállapított 10.000 forint összegű ügyvédi munkadíjat vett figyelembe.

A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-ának (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2014. október 30.

. Lesenyei Terézia s.k.

a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea

bíró

A kiadmány hitelül: